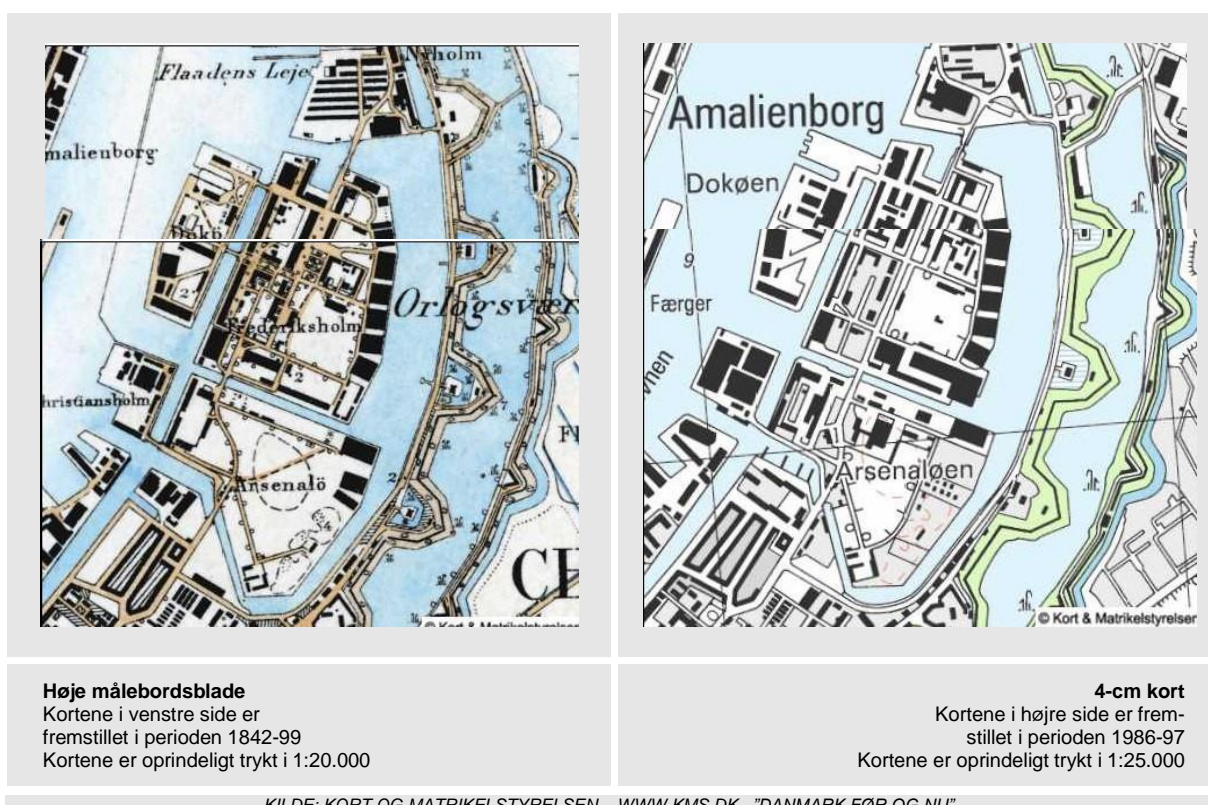

Stedets historie

Holmens historie

Holmen er et gammelt navn for de øer, der udgjorde flådebasen og orlogsværftet i København. Anlæggelsen blev påbegyndt med den nordligste ø Nyholm i 1690 som aflastning af flådens gamle værft Bremerholm. Øerne blev anlagt ved opfyldning fra det lavvandede område inden for forsvarsværkerne, der i 1680'erne blev anlagt som nordlig forlængelse af Christianshavns Vold. Derudover blev skibenes ballast og affald fra København brugt til opfyldningen. Holmen bestod af i alt fem øer nævnt fra nord: Nyholm, Dokøen, Frederiksholm, Arsenaløen og Christiansholm.

Gennem ca. 300 år var Holmen således hjemsted for Flåden samt Orlogsværftet og som sådan i perioder Københavns største arbejdsplads. Udformningen af Holmen som et funktionelt sammenhængende hele skyldes i høj grad greve Frederik Danneskjold Samsøe, der i 1740 fremlagde en hovedplan for området, der i store træk er blevet fulgt.

Holmen rummer i dag en lang række arkitektonisk og kulturelt værdifulde bygninger. Siden Søværnet i begyndelsen af 1990'erne rømmede det meste af Holmen er mange af bygningerne overgået til andre formål. Således anvendes en stor del af bygningerne på Frederiksholm nu af Kunstakademiets arkitektskole, Den Danske Filmskole, Rytmisk Musik-konservatorium, Statens

Teaterskole og endelig Skolen for moderne Dans. Øvrige bygninger anvendes til boliger og kontorer. Den nordligste ø Nyholm er stadig Søværnets og bruges hovedsagelig til uddannelse.

Der er udgivet en lang række bøger om denne epoke i Holmens historie fra maritime, værftsmæssige, arkitektoniske og kulturelle synsvinkler.

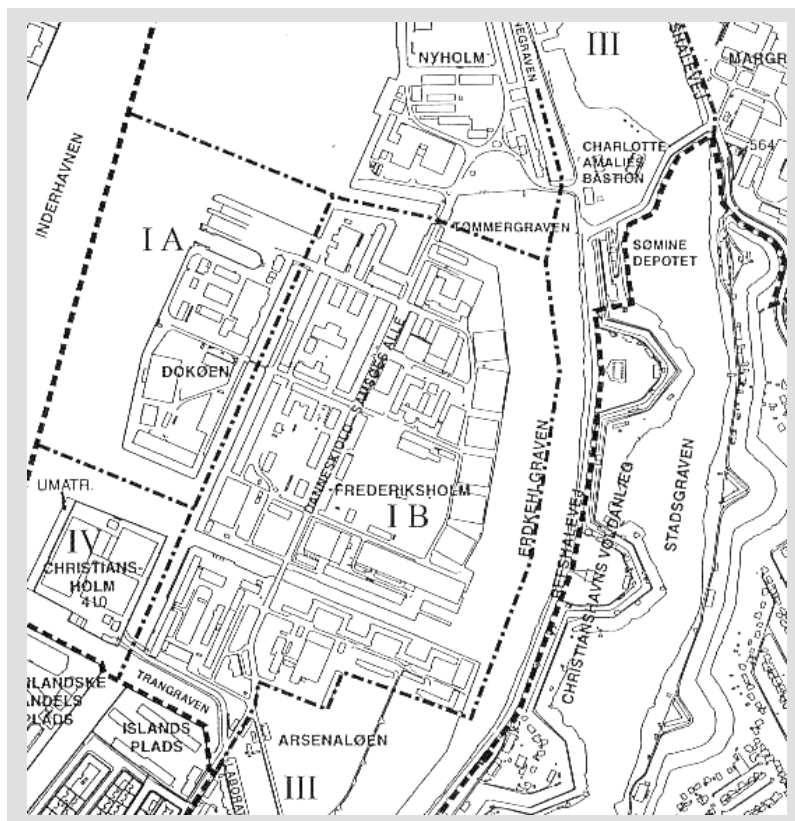
Halvtolv

Om navnet Halvtolv, som fra gammel tid var navnet på den nordlige tvæervej på Arsenal-øen, er der mange historier. Navnet har en relation til, at der i sin tid har været 11½ bådskur på Holmen. Disse træskure, opført i 1870'erne, var indtil 1960'erne bådeværksteder og oplagsplads for mindre træbåde samt senere dampdrevne stålbåde. Ud mod Snedkergraven var der ophalerskinner til bådene. Ét par af disse er bevaret ved bådlaugets skur. Til stor glæde for mange beboere blev to af de gamle "Kanonbådsskure" bevaret som overdækket friluftssareal til fællesbrug.

Stiftende generalforsamling for andelsboligforeningen "Halvtolv" blev afholdt den 24. november 1998 i "Base Camp". Kort herefter blev byggeriet godkendt af Københavns Kommune. På dette tidspunkt var ca. halvdelen af de 156 andele solgt. Byggeriet var tænkt opført i to etaper for at sikre det økonomiske fundament i foreningen, samt for fordeling af boligenhedskvoter over to finansår. Der gik dog kun kort tid, før der var solgt så mange andele og tildelt tilstrækkelige kvoter, at det blev besluttet at opføre det hele i én omgang, dog således at indflytning skulle ske i fire etaper efterhånden som byggeriet blev beboeligt. De første beboere flyttede hertil den 1. september 2000, de sidste boliger blev klar den 30. marts 2001.

Prospektet for byggeriet var fra start udført i samarbejde mellem Boplan (Overordnet administration/boligpolitik), Kuben (Praktisk byggeadministration) og Suensons Tegnestue A/S (Tegninger/byggeprojekt). Totalentreprenøren blev Hoffmann & Sønner.

I løbet af foråret 1999 traf den nyvalgte bestyrelse sammen med byggerådgiverne i hurtig rækkefølge en del beslutninger: Grundkøb fra "Freja", valg af entreprenør, endelig fastlægnings af byggestart og meget mere.

Notat fra Boplan

Bo West fra Boplan har taget mod opfordringen til at skrive en kort beretning om Halvtolvs tilblivelse. Denne bringes i det følgende i uredigeret form.

Fra fem minutter i Tolv til Halvtolv

Halvtolv blev i virkeligheden undfanget i forbindelse med opførelse af 20 støttede andelsboliger på Kabbelejevej i Brønshøj. Københavns Kommune havde her for første gang i mange år godkendt et støttet andelsboligbyggeri.

Projektet i Brønshøj var udviklet af regionsdir. Preben Steen Nielsen fra Boplan som projektudvikler og bygherrerådgiver, arkitekt Tage Henningsen fra Suensons Tegnastue og dir. Niels Madsen fra Chr. Jensens Sønner A/S fra Næstved som entreprenør. Salget blev forestået af Home i Hillerød ved ejendomsmægler Jan Christensen.

Det blev et godt byggeri og kommunen fik for første gang i mange år givet støtte til et boligbyggeri, der tilførte kommunen "nettoskatteydere".

Gruppen ville gerne videre – og gentage succes'en – og da Preben Steen Nielsen havde på

fornemmelsen, at forhandlingerne mellem Forsvarets Bygningstjeneste og interesserede købere til boligarealer på Arsenaløen ikke ville kunne gennemføres, tog gruppen kontakt dels til Forsvarets Bygningstjeneste og dels til Københavns Kommune.

Efter lange og besværlige forhandlinger om vilkårene for Forsvarets grundsalg og kommunens vilkår for at ville godkende en ansøgning om støttede andelsboliger, lykkedes det at finde fodslag mellem de tre parter. Samtidig skulle der dog tilvejebringes den nødvendige lokalplan.

Alt skulle aftalemæssigt på plads inden Forsvaret mistede sin ret til at sælge arealet. En ret der i oktober 1997 overgik til Statens Ejendomssalg (Freja).

Det lykkedes med god indsats fra alle sider – 5 minutter i Tolv. Det lykkedes endda at få afklaret kanonbådsskurene – der var oprindeligt 11 ½ (halvtolv) – så de tilbageværende skure dels blev bevaret som det friareal man nu forlyster sig under, dels nedtaget og med kanonskud og honnør sejlet til Ebeltoft, hvor de indgår i Fregatten Jyllands museumsbyggeri.

Undervejs ændrede nogle firmaer sig. Chr. Jensens sønner A/S, der var et datterselskab af Hoffmann A/S, blev erstattet af moderfirmaet, der med en aftale med Kuben sikrede sig, at Kuben tog ansvaret for salget. Den gang blev boliger på Holmen opfattet som meget risikabelt!

I konsekvens heraf overtog Kuben boligsalget fra Home og vi andre arbejdede ufortrødent videre. Herfra og til den stiftende generalforsamling, hvor foreningen blev stiftet og beboerne tog over som bygherre, er det alt i alt gået godt. Bevares, den overordnede modning, matrikulering, anlæg af fællesvej, parkeringsforhold, den overordnede struktur og grundejerforhold gav søvnløse nætter – gør det måske stadig – men det er den pris, der må betales, når man er de første.

Ud fra resultatet, efterspørgslen og prisen for de efterfølgende byggerier, var det besværet værd.

Da vi endelig fik et matrikelnummer blev det nr. 603. Det blev forsøgt at få matrikelnummer 11.30, så der var bundet sløjfe på det historiske. Men så langt rækker et stadskonduktørembedes humoristiske sans dog ikke.

Med denne lille gennemgang af elementer af forhistorien ønskes beboerne alt held og lykke med fremtiden på Arsenaløen.

